

کتابخانهٔ دیجیتالی اتحادیهٔ اروپا

منوچهر پرشاد

کمیسر «جامعهٔ اطلاعاتی و رسانه‌ای اتحادیهٔ اروپا»، در همایش کتابخانه‌های ملی اروپا در لوکزامبورگ (۱۳۸۴) مطرح شد و به تصویب رسید. فشردهٔ پیشنهاد وی این بود که «جملهٔ کتابخانه‌های ملی اتحادیهٔ اروپا، باید نفوذ و پشتیبانی خود را برای دیجیتالی کردن کتابخانهٔ اتحادیهٔ اروپا، در همهٔ تارنماها به کار گیرند.»

سپس کتابخانه‌های ملی اسپانیا، ایرلند، ایسلند، بلژیک، سوئد، لوکزامبورگ، لیختنستان، نروژ و یونان در جرگهٔ نخستین یاوران، پیشگام شدند. اندک اندک و با گذر زمان، سایر کتابخانه‌های عمومی، مؤسسات فرهنگی غیرکتابخانه‌ای، و نیز « مؤسسه خدمات کتابخانه‌ای اروپاییان » به یاری طرح آمدند تا این‌که امسال کار آن‌ها به نتیجهٔ قابل قبولی رسید. هر چند با اجرای طرح تکمیلی « ارتباط‌های کتابخانه‌های دیجیتالی »، تا سال ۱۳۸۹ کامل تر خواهد شد. کتابخانه‌های اکنون به نشر بولتن و خبرنامه‌ای آرشیوی می‌پردازد که هر دو ماه یک بار منتشر می‌شود و هر کس می‌تواند آن را مشترک شود.

بعد از تلاش و یاوری ارزندهٔ کتابخانهٔ ملی آلمان که گام‌های نخست و سودمند را برداشت، کتابخانهٔ ملی هلند نقش اول را به عهده گرفت. هم‌اکنون گلیه سازمان اداری و تشکیلاتی کتابخانهٔ دیجیتالی اتحادیهٔ اروپا، توسط کتابخانهٔ ملی هلند و در آن کشور، سپرپستی و اداره می‌شود و انواع خدمات مرتبط را به همهٔ علاقه‌مندان ارائه می‌دهد.

در صفحهٔ نخست تارنمای کتابخانه، افزون بر نام همهٔ کشورهای شرکت‌کننده در برپایی آن، یک نقشهٔ جغرافیایی بزرگ و کامل اروپا، در محدوده‌ای به درازا و پهنای حدود دو هزار کیلومتر و تا پشت مرزهای شمال غربی ایران دیده می‌شود که با گذاردن پیکانک (ماوس) بر روی نام هر کشور و کلیک کردن آن، نقشهٔ آن کشور، موقعیت جغرافیایی آن و مرکز کتابخانهٔ اصلی اش آشکار می‌شود. در این جا روسیه و ایتالیا، هر یک دو کتابخانهٔ ملی خود را نموده‌اند.

همچنین این آگهی درج شده است که هرگاه استفاده کننده یا کاربر کتابخانه، در بخش « ثبت درخواست » نام خود را ثبت کند، در سال آینده می‌تواند از « مجموعه‌های برگزیده » کتابخانه (که طبعاً در اختیار همهٔ مراجعان نیست) و یا از مزایای دریافت پست الکترونیکی مطالب مورد نیاز خود، استفاده کند؛ که به نظر می‌رسد این نوعی

در مهرماه امسال، در نمایشگاه بین‌المللی کتاب فرانکفورت بود که آقای لئونارد اوریان، عضو « کمیسیون اتحادیهٔ اروپا »، به خبرگزاری فرانسه گفت: « اینک با اجرای کامل و آماده بهره‌برداری شدن طرح کتابخانهٔ دیجیتالی اتحادیهٔ اروپا، شاهد شفافیت بیشتر و دسترسی آزادانه و سهول تر به تولیدات فرهنگی جهان خواهیم بود که تنها حجم کتاب‌های آن به اندازهٔ چهار کیلومتر قفسهٔ کتابخانه است! »

اتحادیهٔ اروپا که اکنون شمار اعضا پیوسته و همبستهٔ خود را به بیست و هفت کشور رسانده است، از حدود پنج سال پیش در صدد اجرای طرح مذبور برآمده بود. این اتحادیه به تازگی اعلام کرد که اکنون مردم جهان می‌توانند به رایگان، ده‌ها هزار کتابی را که به ده‌ها زبان در کتابخانهٔ دیجیتالی آن اتحادیه گرد آورده شده، در صفحهٔ رایانهٔ خود دریافت کنند.

برای کسب اطلاعات بیشتر از کم و کیف این خبر، از طریق جست‌و‌جوگر بزرگ گوگل، یک‌راست به داخل پایگاه کتابخانهٔ مذبور می‌رویم و از آنان خبرهای زیادتری دریافت می‌کنیم، که فشرده آن به قرار زیر است:

طی سال‌های ۸۴ - ۱۳۸۳ خورشیدی، شش کشور اروپایی گام‌های آغازین اجرای طرح را برداشتند. سپس به تدریج و تا به امروز بیست و یک کشور دیگر اروپایی به آن‌ها پیوسته‌اند. افزون بر آن، چهار کشور ارمنستان، جمهوری آذربایجان، ترکیه و گرجستان نیز به این جمع پذیرفته شدند.

شش سال پیش، در آغاز کار، تنها چهار زبان عده و اصلی اروپا در فهرست زبان‌های مورد کاربرد کتابخانه قرار داشت. لیک اکنون، شمار زبان‌های کتابخانه به بیش از سی و شش رسیده است.

در ابتداء، این طرح توسط « کمیسیون اروپایی » و زیرنظر بخش « برنامهٔ قاره‌ای و مأموری قاره‌ای اتحادیهٔ اروپا » و با همکاری اساسی « کتابخانهٔ ملی آلمان » تنظیم و بودجه‌بندی شد. پس آنگاه، طرح با یاری و راهنمایی « همایش کتابخانه‌های ملی اروپا »، که نقش عملده‌ای در اجرای آن ایفا کرد، کم‌کم صورت عمل پذیرفت.

گفتنی است که طرح کتابخانهٔ دیجیتالی اتحادیهٔ اروپا خود کمال یافتهٔ طرح دیگری است که پیشتر به نام « به من بیشتر بگو »، با همیاری ده عضو جدید از کتابخانه‌های اتحادیهٔ اروپا شکل گرفته و جا افتاده بود. این طرح نخستین بار به پیشنهاد خانم ویویان ردینگ

کتابخانه.

بنابراین با استفاده از رایانه‌ای ساده و آشنایی با هر زبان ملی اروپایی و یا یکی از زبان‌های ارمنی، ترکی استانبولی، ترکی آذری و یا گرجی، هر کس می‌تواند در هر جای جهان، در تمامی بیست و چهار ساعت و به طور رایگان، به بخش‌های چهل و هشت گانه کتابخانه دیجیتالی اروپا (به بیش از سی و شش زبان) دسترسی یابد. برای یافتن کتابخانه، کافی است در یک جست و جوگر، مانند گوگل، عبارت زیر را جست و جو کنید:

EDL Project

در اینجا شاید پرسش مُقدّری به ذهن خواننده کنجدکاو راه یابد که به راستی چرا گروه پرشماری از خبرگان و متخصصان این‌همه پول وقت را صرف اجرای طرحی نمین‌بزرگ، گسترد و فراگیر کرده‌اند؟ گردانندگان کتابخانه خود بدین پرسش پاسخ گفته‌اند و در بخش «دیدگاه کتابخانه» نوشته‌اند:

«منظور ما، فراهم آوردن امکان دسترسی یکسان و رایگان مردم سرتاسر جهان به مفاهیم غنی و آموزه‌های گستردۀ فرهنگ اروپاییان است.»

در بخش «رسالت کتابخانه» نیز نگاشته‌اند:

«کتابخانه دیجیتالی اروپا بدین منظور برپای شده تا دانش همگانی، اطلاعات و فرهنگ گردآمده در کتابخانه‌های ملی اروپاییان را به همه انسان‌ها عرضه دارد.»

می‌دانیم که دنیای امروز، عصر مبادلهٔ فوری اطلاعات و رخدادهای بشری است و هر که بیشتر، بیشتر. نمونه‌ها و مثال‌های روزمره و آثار آن را هر روز دیده و می‌بینیم. پرسش من این است که ایران، با تمام استعدادها و امکانات خود، اکنون در کجای جهان ایستاده است؟

اشتراک یا جواز عبور ویژه برای برگزیدگان یا خواص کاربران باشد. نکتهٔ چشمگیر دیگر، توجه ویژهٔ مسئولان طرح به کشور ترکیه است. حتی خود نگاشته‌اند با این‌که ترکیه هنوز عضویت اتحادیه اروپا را به دست نیاورده، ولی سال‌های است که از طریق «شورای اروپا» و کتابخانه‌های اروپایی، کتابخانه ملی ترکیه با آنان روابط پرشمار فرهنگی و کتابخانه‌ای داشته و دارد. همچنین آمده است که کتابخانه ملی ترکیه با غنا، گستردگی و تنوع آثار و موجودی‌های خود، نقش ارزش‌دار و زیادی در کلیهٔ امور فرهنگی، علمی، تعلیم و تربیت و پژوهش در ترکیه و نیز در کشورهای اروپایی ایفا نموده است. در نتیجهٔ ترکیه، جدای از مجموعهٔ گرانبهای دو میلیون و نیم آثار مکتوب خطی و چاپی خود، کلیهٔ پوسترها، روزنامه‌ها، نقاشی‌ها، تصاویر، دستخطها، دستنوشته‌ها و حتی عروسک‌ها (شامل عروسک‌های خیمه شب بازی) خود را در اختیار کتابخانه دیجیتالی اروپا قرار داده است. از جمله چنان‌که به تصاویر مجازی آن‌ها بنگریم می‌بینیم که چندین نسخهٔ معتبر خطی قرآن، انجیل و چند نسخهٔ خطی نفیس از متنوع معنوی حضرت جلال الدین محمد بلخی، در زمرة آن‌هاست که ثروت فرهنگی قابل ملاحظه‌ای است.

اما مواد و موجودی‌های کتابخانه دیجیتالی اروپا، عبات است از:

۱. مجموعهٔ فهارس کلیهٔ کتابخانه‌های ملی بیست و هفت کشور اروپایی؛

۲. ویدئوهای دیداری و شنیداری هنری و فرهنگی؛

۳. مجموعه‌های دیجیتالی در موضوع‌های گوناگون؛

۴. آرشیوهای موسیقی و نُت؛

۵. عکس‌ها و تصویرها؛

۶. نسخه‌های خطی و دست‌نوشته‌ها؛

۷. کتاب‌ها به زبان‌های گونه‌گون و به ویژه ترکی؛

۸. نقشه‌ها؛

۹. روزنامه‌ها و مجله‌های مختلف؛

۱۰. ادبیات کودکان؛

۱۱. رساله‌ها، پایان نامه‌ها و گفتارها؛

۱۲. مجموعه‌های شخصی؛

۱۳. «کلیهٔ مجموعه‌های کشور اتریش» (؟)

چنان‌که خواننده کنجدکاو و جهان‌شناس ملاحظه می‌کند، بخش‌هایی از این ثروت گرانبهای هنگفت فرهنگی و اطلاعاتی و هنری و ادبی را در هیچ‌یک از تاریخ‌ها در هیچ مرجع و منبع معتبر و گرانبهای عمومی دیگر، از جمله کتابخانه دیجیتالی جهان (یونسکو)، هم نمی‌توان یافت.

حال چگونه می‌شود از این کتابخانه مجازی بهره‌گرفت؟ چنان‌که خود نوشته‌اند، از چهار راه ممکن:

یک – ردیابی از طریق نام یا عنوان اثر یا مجموعه‌ای معین؛

دو – ردیابی اثر یا مجموعه‌ای از راه نام و عنوان کشوری معین؛

سه – ردیابی موضوعی اثر یا مجموعه‌ای مشخص؛

چهار – ردیابی با شرح و توصیف و توضیح در مورد موضوع و

مطلب اثر یا مجموعهٔ مورد نظر در بخش جست و جوی پیشرفته

مایک

منتشر کرده است:

ساعت دوازده‌بار

نواخت

گزینه اشعار آنتونیو ماجادو

به روایت

فؤاد نظری و باسم رسام

پخش گریده (۶۶۴۰۰۹۸۷)

پخش سرزمین (۶۶۹۶۷۰۰۷)

پخش پیام امروز (۶۶۴۹۱۸۸۷)